26.9.2024

Milla Kouri
Rahoitusmarkkinaosasto

Eduskunnan talousvaliokunnalle

Valtiovarainministeriön vastine hallituksen esityksestä 77/2024 vp annettujen lausuntojen ja kuulemisen johdosta

Valtiovarainministeriön käytössä ovat olleet työ- ja elinkeinoministeriön, ympäristöministeriön, Finanssivalvonnan, Suomen Pankin, Elinkeinoelämän keskusliiton, Finanssiala ry:n, apulaisprofessori Silvolan, Keskuskauppakamarin, Nordean, OP-ryhmän, Pörssisäätiön, Tilintarkastajat ry:n ja WWF:n lausunnot sekä talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa esitetyt huomautukset.

Valtiovarainministeriö kiittää talousvaliokuntaa mahdollisuudestaan vastineeseen ja esittää seuraavaa:

Yleistä

Valtiovarainministeriö kiinnittää vastineessaan erityisesti huomiota hallituksen esityksen lakiehdotuksiin kohdistuviin lausuntoihin, joita tarkastellaan myöhemmin vastineessa. Lisäksi valtiovarainministeriö on tunnistanut joitakin muita lausunnoissa esiin nostettuja asioita, joihin se on nähnyt tarpeen kommentoida. Näitä käsitellään heti alla. Valtiovarainministeriö ei ole nähnyt tarpeelliseksi kommentoida lausuntoja, joissa kannatetaan hallituksen esityksessä esitettyjä muutoksia tai kuvataan markkinakehitystä, jos se vastaa pitkälti valtiovarainministeriön käsitystä tilanteesta.

Lausunnossaan **WWF** pyytää, että talousvaliokunta lausunnossaan kehottaisi valtioneuvostoa selvittämään, voisiko EU:n vihreitä joukkolainoja koskevassa asetuksessa tarkoitetun EuGB-standardin mukaisen, esim. 1 miljardin euron määräisen, valtion vihreän joukkovelkakirjalainan liikkeellelasku auttaa Suomea riittävällä ripeydellä toteuttamaan ennallistamisasetuksen edellyttämiä toimenpiteitä ja samalla käynnistämään toimivat luonnonarvomarkkinat.

Valtiovarainministeriö toteaa, ettei Suomi ole liikkeeseen laskenut vihreitä, eikä muitakaan temaattisia valtion joukkolainoja. Vihreän joukkolainan liikkeellelasku vaatisi, että lainalla hankitulle pääomalle olisi korvamerkitty ympäristön kannalta kestäviä hankkeita tai politiikkatoimia. Suomen valtion joukkolainojen osalta on

valittu holistisempi näkemys vastuullisuuskysymyksiin. Suomi on sitoutunut kansainvälisiin sopimuksiin ja EU-tavoitteisiin koskien vastuullisuusteemoja, kuten EU:n ilmastotavoitteet, ja joukkolainoilla rahoitetaan yleisemmin Suomen budjettitaloutta ja sen ohessa myös tavoitteita, joihin Suomi on sitoutunut.

Valtion varainhankinnan strategia nojautuu euromääräisten viitelainojen liikkeeseen laskuun. Suomi on edelleen pieni velkakirjojen liikkeeseenlaskija ja siksi sen on kiinnitettävä erityistä huomiota lainojensa likviditeettinäkökulmiin. Keskittämällä varainhankintaa euromääräisiin viitelainoihin valtio pyrkii turvaamaan lainojensa riittävän markkinavaihdannan. Se tukee uusien ja markkinoilla jo olevien lainojen tehokasta hinnoittelua ja edistää niiden kysyntää. Valtion EuGB-joukkolaina tai muunlainen vihreä joukkolaina olisi eri tuote kuin perinteinen valtion viitelaina ja näin ollen se siirtäisi likviditeettiä pois valtion varainhankinnan kulmakivistä. Lisäksi valtiovarainministeriön tietämyksen mukaan, jos tällaista valtion EuGB-joukkolainaa lähdettäisiin suunnittelemaan, menisi suunnittelutyössä alustavien arvioiden, jotka pohjautuvat muiden valtioiden vastaaviin kokemuksiin, perusteella 1–2 vuotta.

Tiivistykseksi valtiovarainministeriö toteaa, että jos Suomen valtio päättäisi liikkeeseen laskea EuGB-joukkolainakehikon mukaisen joukkolainan, kyseessä olisi merkittävä muutos valtion varainhankinnan strategiaan. Lisäksi kyseessä ei voida katsoa olevan nopeasti toteutettava toimenpide, vaan kyseessä olisi strateginen muutos, jonka läpivieminen vie vuosia.

Keskuskauppakamari nostaa esille lausunnossaan, että Finanssivalvonnasta annettu laki, jäljempänä *FivaL*, on tullut paikoin vaikeaselkoiseksi, etenkin hallinnollisia seuraamuksia koskevan sääntelyn osalta. Valtiovarainministeriö on kiinnittänyt tähän huomiota ja aikoo käynnistää tarkastelun esimerkiksi kyseisen lain 41 a §:n uudistamistarpeista.

Lakiehdotuksiin liittyvät lausunnot

Finanssivalvonnan lausunto

FivaL:n 41 a §

Finanssivalvonnan lausunto sisältää kaksi lakimuutosehdotusta. Ensimmäinen lakimuutosehdotus koskee FivaL:n 41 a §:n nykyistä 21 momenttia eli hallituksen esityksen lakiehdoksen 22 momenttia. Kyseinen momentti tullut voimaan 30.6.2024, joten kyseessä on tuore säännös. Finanssivalvonnan ehdotus on pitkälti saman sisältöinen kuin voimassa oleva säännös. Ehdotus on kuitenkin tarkkarajaisempi säännösviittausten osalta. Kuitenkaan ehdotus ei kaikin osin täytä valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan seuraamussääntelyltä vaadittua tarkkarajaisuutta, koska siinä viitataan ”*säännöksiin liittyvien tarkempien*

säännösten ja määräysten sekä komission asetusten ja päätösten”. Ehdotusta pitäisi ainakin näiltä osin muokata ja selkeyttää siten, että kyse on säännösten nojalla annetusta alemman tasoisesta sääntelystä, eikä niihin liittyvästä tarkemmasta sääntelystä. Viittaus niihin liittyvään tarkempaan sääntelyyn on epäselvä, koska jää epäselväksi, voisiko kyseessä olla myös jonkin toisen EU-lainsäädännön alemman tasoisen säädöksen säännökset, joilla on liittymäpintaa aiemmissa momenteissa mainittuihin EU-säädöksiin. Lisäksi valtiovarainministeriö on kiinnittänyt huomiota siihen, että osassa pykälän momenteissa säädetään rikkomisesta, mutta kaikissa ei laiminlyönneistä. Täten momentin kirjoitusasua olisi tarpeen tarkastella tarkemmin, jotta seuraamussääntely pysyisi tarkkarajaisena ja tarkoituksenmukaisena. Valtiovarainministeriö pitää tarkoituksenmukaisena, että kyseistä momenttia ja sen sisältämiä viittauksia pykälän muissa momenteissa tarkoitettujen säädösten alemman tasoisiin säännöksiin tarkastellaan pykälän laajemman arvioinnin yhteydessä. Tällä tavoin pystytään parhaiten varmistamaan seuraamussääntelyn yhdenmukaisuus, selkeys, tarkkarajaisuus ja tarkoituksenmukaisuus. Kuten aikaisemmin vastineessa on tuotu esille, valtiovarainministeriön on tarkoitus tarkastella FivaL:n 41 a §:n laajempaa uudistamista sen vaikeaselkoisuuden takia. Valtiovarainministeriö katsoo, että lausunnossa esitetyt näkemykset eivät tältä osin anna aihetta muuttaa säädösehdotuksia.

Arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §

Finanssivalvonta ehdottaa lausunnossaan, että arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:n nykyisen 5 momentin eli hallituksen esityksen lakiehdotuksen 6 momentin viittaus muutettaisiin 1–3 §:n sijaan pykälän 1–5 momenttiin viittaavaksi. Valtiovarainministeriö katsoo, että Finanssivalvonnan ehdottama muutos voidaan osin tehdä. Pykälän 1–3 momentit sisältävät viittauksia sellaisiin säännöksiin, jotka sisältävät asetuksenantovaltuuksia joko valtiovarainministeriölle, määräyksenantovaltuuksia Finanssivalvonnalle tai tarkentavaa kansallista lainsäädäntöä. Pykälän 4 momentin osalta tapaus ei ole näin selvä, mutta siinäkin viitataan esiteasetuksen artiklaan, joka on kansallisesti toimeenpantu pykälään, johon liittyy kansallisia asetuksenantovaltuuksia, jolloin viittauksen lisääminen kyseiseen momenttiin voidaan katsoa olevan aiheellinen. Pykälään ehdotettavan 5 momentin sisältämien säännösten osalta ei ole asetettu tai ei ehdoteta asetettavan kansallisia asetuksen- tai määräyksenantovaltuuksia tai kohdassa viitattuja säännöksiä ei ole tarkennettu kansallisessa laissa, minkä takia valtiovarainministeriö katsoo, että viittauksen tulisi kohdistua vain 1–4 momenttiin. Seuraamussääntelyn tarkkarajaisuuden ja selkeyden takia valtiovarainministeriö katsoo, että viittaus 4 momenttiin voidaan tehdä Finanssivalvonnan ehdotuksen mukaisesti, mutta valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan viittaus 5 momenttiin ei ole tarpeellinen, eikä ehdota sitä tehtävän.

*Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat lisäksi tämän pykälän 1–**4** momentissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset sekä esiteasetuksen, avoimuusdirektiivin, markkinoiden väärinkäyttöasetuksen, osakkeenomistajien oikeudet -direktiivin ja EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.*

Finanssiala ry:n lausunto

Arvopaperimarkkinalain 17 luvun 1 d §

Finanssiala ry katsoo lausunnossaan, että arvopaperimarkkinalain 17 luvun uusi 1 d § on tarpeeton, sillä se tulee katettua jo voimassa olevan Finanssivalvonnan toimivaltuuksia koskevan lainsäädännön puitteissa, erityisesti arvopaperimarkkinalain 1 luvun 4 §:n (Riittävien tietojen tasapuolinen pitäminen saatavilla) ja 17 luvun 2 §:n (Kielto-, oikaisu-, ja keskeytyspäätös) nojalla sekä FivaL:n 3 luvussa tarkoitetuilla valvontavaltuuksilla, joita erityisesti ovat 18 §:n (Oikeus saada tietoja valvottavalta ja muulta finanssimarkkinoilla toimivalta) ja 33 a §:n (Uhkasakko). **OP** yhtyy lausunnossaan Finanssiala ry:n näkemyksiin.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että arvopaperimarkkinalain 17 lukuun lisättäisiin uusi 1 d §, jossa säädettäisiin EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen 45 artiklan 1 kohdan a–f, l ja n alakohdassa tarkoitetuista velvoitteista. Esimerkiksi artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa asetettujen säännösten mukaan toimivaltaisen viranomaisen pitäisi pystyä vaatimaan liikkeeseenlaskijaa julkaisemaan eurooppalaisia vihreitä joukkolainoja koskevat tietokoosteet, arvioita ja arviointeja, kohdentamisraportteja ja vaikutusraportti sekä tarpeen mukaan julkaisemaan erikseen asiakirjoihin liittyviä tietoja, joita täsmennetään asetuksen liitteissä. Lisäksi esimerkiksi l ja n alakohdassa säädetään toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuuksista julkaista tietoja. Artiklan 1 kohtaa on luettava yhdessä artiklan 3 kohdan kanssa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta- ja tutkintavaltuudet.

Finanssiala ry tuo esiin, että arvopaperimarkkinalain 1 luvun 4 § (Riittävien tietojen tasapuolinen pitäminen saatavilla) kattaisi jo monin osin EU-asetuksen 45 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan vaatimuksen. Lain 1 luvun 4 §:n mukaan joka itse tai toimeksiannon nojalla tarjoaa arvopapereita tai hakee arvopaperin ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellylle markkinalle tai monenkeskiseen kaupankäyntijärjestelmään tai jolla on 3, 6–9 tai 11 luvun nojalla

tiedonantovelvollisuus sijoittajia kohtaan, on velvollinen pitämään sijoittajien saatavilla tasapuolisesti ja johdonmukaisesti riittävät tiedot seikoista, jotka ovat omiaan olennaisesti vaikuttamaan arvopaperin arvoon. Pykälä asettaa liikkeeseenlaskijalle velvoitteen pitää tietoja esillä.

Kansallisessa lainsäädännössä ei yksinomaan aseteta Finanssivalvonnalle mahdollisuutta vaatia liikkeeseenlaskijaa julkaisemaan tietoja. FivaL:n 33 §:n mukaan Finanssivalvonta voi kieltää valvottavan tai muun finanssimarkkinoilla toimivan tekemän päätöksen täytäntöönpanon tai valvottavan tai muun finanssimarkkinoilla toimivan suunnitteleman toimenpiteen toteutuksen tai tarvittaessa tehdä muita toimenpiteitä. Pykälässä ei säädetä asiakirjojen julkaisemisesta, minkä johdosta jää tulkinnanvaraiseksi, voitaisiinko vaatiminen koskien asiakirjojen julkaisemista katsoa sisältyvän esimerkiksi pykälän 2 momentin mukaiseksi toimenpiteen oikaisun vaatimiseksi.

FivaL:n 33 a §:ssä säädetään uhkasakosta. Pykälän mukaan jos valvottava tai muu finanssimarkkinoilla toimiva toiminnassaan laiminlyö noudattaa finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai niiden nojalla annettuja määräyksiä, Finanssivalvonnan 33 §:n nojalla antamaa toimeenpanokieltoa tai oikaisukehotusta taikka muuta FivaL:n nojalla antamaa määräystä tai kieltoa, toimilupansa ehtoja tai toimintaansa koskevia sääntöjä, Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa valvottavan tai muun finanssimarkkinoilla toimivan täyttämään velvollisuutensa, jos laiminlyönti ei ole vähäinen. Uhkasakko on täten vahvistamiskeino, jota tulee käyttää, jos laiminlyönti ei ole vähäinen. Tällaisia rajoituksia ei aseteta EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen 45 artiklan 1 kohdan alakohdissa, vaan toimivaltaisen viranomaisen pitäisi pystyä vaatimaan asiakirjojen julkaisua ja tarvittaessa sen jälkeen vahvistaa valvontatoimeaan uhkasakolla, jos asiakirjoja ei ole sen vaatimuksesta julkaistu. Lain 18 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan toimivaltuuksista saada tietoja valvottavalta ja muulta finanssimarkkinoilla toimivilta. Pykälässä ei kuitenkaan säädetä liikkeeseenlaskijan tai muun markkinatoimijan tietojen julkaisemisesta tai sen vaatimisesta.

On mahdollista, että arvopaperimarkkinalain 1 luvun 4 §:n ja 17 luvun valvontavaltuuksien ja FivaL:n 3 luvun, etenkin 33 ja 33 a §:n, toimivaltuuksien puitteissa voitaisiin tulkinnanvaraisesti tilanteen niin vaatiessa katsoa, että Finanssivalvonnalla on toimivaltuudet puuttua siihen, ettei liikkeeseenlaskija ole julkaissut EU:n vihreitä joukkolainoja koskevassa asetuksessa vaadittuja asiakirjoja. Sitä koskevaa nimenomaista ja selkeää toimivaltuutta ei voimassa olevassa kansallisessa lainsäädännössä kuitenkaan ole.

Valtiovarainministeriö katsoo, että oikeusvarmuuden ja tehokkaan valvonnan takaamisen kannalta on tarpeen kansallisesti säätää kyseisistä EU:n vihreitä joukkolainoja koskevassa asetuksessa tarkoitetuista toimivaltuuksista nimenomaisesti. Näin kansallinen toimeenpano ei jää tulkinnanvaraiseksi ja

epäselväksi sen osalta, täyttääkö Suomi asetuksen 45 artiklan 3 kohdan velvoitteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä on taattu asetuksen mukaiset toimivaltuudet toimivaltaiselle viranomaiselle. Valtiovarainministeriö ei näe tarvetta muuttaa säädösehdotuksia lausunnossa esitettyjen näkemysten pohjalta.

Arvopaperimarkkinalain 17 luvun 2 §

Finanssiala ry tuo esille lausunnossaan, että arvopaperimarkkinalain 17 luvun 2 §:ään olisi tarve lisätä viittaus EU:n vihreitä joukkolainoja koskevaan asetukseen. Valtiovarainministeriö toteaa, että hallituksen esityksen lakiehdotuksissa jo lisätään 17 luvun 2 §:ään uusi momentti, jossa viitataan EU:n vihreitä joukkolainoja koskevaan asetukseen. Valtiovarainministeriö ei näe tarvetta muuttaa säädösehdotusta lausunnon pohjalta.

FivaL:n 41 §

Finanssiala ry tuo esiin lausunnossaan, että lakiehdotus koskien FivaL:n 41 §:ää on informatiivinen ja sen näkemyksen mukaan vaikeuttaa lain luettavuutta. Kyseessä on informatiivinen säädös. Valtiovarainministeriö kuitenkin katsoo muutoksen selkeyttävän kyseistä pykälää ja etenkin sen 1 momenttia, jossa säädetään, millä perustein Finanssivalvonta saa määrätä seuraamusmaksun. Lakiehdotusta koskevassa 2 momentissa on säädetty poikkeuksista, joihin on sovellettava EU-asetuksien artikloja 1 momentin sijaan. Tarkasteltavassa lakiehdotuksessa lisättäisiin maininta EU:n vihreitä joukkolainoja koskevasta asetuksesta pykälän 2 momenttiin, jossa on lueteltuna jo useita muitakin EU-säännöksiä. Siten kyseinen muutos jatkaa jo aikaisemmin valittua linjaa. Valtiovarainministeriö katsoo, että lausunto ei tältä osin anna aihetta muuttaa säädösehdotuksia.

Nordean lausunto

Arvopaperimarkkinalain 17 luvun 1 b §

Nordea nostaa esiin lausunnossaan huomion, että ehdotettu arvopaperimarkkinalain 17 luvun 1 b §:n lakimuutos voi lisätä tulkinnanvaraisuutta. Nordea on lisäksi ehdottanut lausunnossaan, että momenttia tarkennettaisiin arvopapereita koskevan viittauksen osalta, jottei syntyisi tilannetta, jossa voitaisiin tulkita, että Finanssivalvonta voisi esimerkiksi kieltää rahoituksen välittäjän muiden liikkeeseenlaskijoiden arvopapereiden välittämisen, jos yhden liikkeeseenlaskijan arvopaperin osalta on rikottu esiteasetusta. Valtiovarainministeriö katsoo, että Nordean huomio on aiheellinen ja ehdottaa seuraavaa muutosta arvopaperimarkkinalain 17 luvun 1 b §:ää koskevaan lakiehdotukseen. Tarkennuksella rajattaisiin, että Finanssivalvonnan

toimivaltuudet koskisivat ainoastaan niihin arvopapereihin liittyvää markkinointia, joiden osalta on rikottu esiteasetusta tai sen nojalla annettua sääntelyä.

> *Finanssivalvonta voi kieltää, lykätä tai lopettaa arvopaperin liikkeeseenlaskijan, tarjoajan, kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamista hakevan henkilön tai asianomaisen rahoituksen välittäjän arvopapereita koskevan markkinoinnin enintään kymmenen peräkkäisen pankkipäivän ajaksi kerrallaan, jos Finanssivalvonnalla on perusteltu syy epäillä, että **kyseisiä arvopapereita koskevan** esiteasetuksen mukaisen esitteen sisältämistä tiedoista vastuussa olevat henkilöt ovat toimineet esiteasetuksen tai sen nojalla annettujen Euroopan komission asetusten tai päätösten vastaisesti. Sama koskee liikkeeseenlaskijan tai rahoituksen välittäjän EU:n vihreitä joukkolainoja koskevassa asetuksessa tarkoitettujen eurooppalaisten vihreiden joukkolainojen markkinointia, jos liikkeeseenlaskija tai rahoituksen välittäjä on toiminut EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen II osaston 2 luvun tai 18 tai 19 artiklan mukaisen velvoitteen vastaisesti.*

Toimivaltuusehdotus koskien CapEx-suunnitelmaa

Nordea pitää tärkeänä lausunnossaan, että Finanssivalvonnalle annettaisiin toimivaltuus liittyen vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen CapEx-suunnitelmaan. Valtiovarainministeriö toteaa, ettei tällainen toimivaltuus sisälly EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen säännöksiin, vaan olisi EU-sääntelyn ylittävää kansallista lisäsääntelyä. EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen 7 artiklassa säädetään CapEx-suunnitelmasta. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan CapEx-suunnitelma ei ole vapaaehtoinen, vaan jos sitä käyttää yhtenä välineenä joukkolainan varojen käytössä, on CapEx-suunnitelmaa koskevia asetuksen mukaisia säännöksiä noudatettava. Koska on mahdollista, että kaikki liikkeeseenlaskijat eivät ota käyttöön CapEx-suunnitelmaa varojen käytössä, on asetuksessa CapEx-suunnitelman osalta käytettyä ilmaisua ”*soveltuvin osin*”. Valtiovarainministeriö katsoo, ettei lausunnossa ole esitetty perusteita poiketa hallituksen esityksen linjasta, jossa kansallinen täytäntöönpano on valittu tehtäväksi mahdollisimman yhdenmukaisesti EU-asetuksen kanssa tarkoituksena välttää kansallista lisäsääntelyä. Valtiovarainministeriö katsoo, ettei lausunto anna aihetta muuttaa säädösehdotuksia.

Tilintarkastajat ry:n lausunto

Tilintarkastajat ry esittää lausunnossaan, että tasapuolisuuden takia Finanssivalvonnan toimivaltuuksiin tulisi lisätä oikeus saada tietoja myös muiden kuin vain tilintarkastajien suorittamista ulkopuolisista arvioinneista

eurooppalaisten vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskuista. EU:n vihreitä joukkolainoja koskevan asetuksen 45 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetään, että toimivaltaisella viranomaisella on oikeus vaatia liikkeeseenlaskijan tilintarkastajia ja ylempää johtoa toimittamaan tarvittavia tietoja ja asiakirjoja. Kyseisessä artiklassa ei säädetä, että toimivaltaisella viranomaisella olisi oikeus vaatia tietoja ulkopuoliselta arvioijalta. Vaikka tilintarkastusta harjoittavat yritykset voivat toimia myös ulkopuolisen arvioijan roolissa, valtiovarainministeriön käsityksen mukaan 45 artiklan 1 kohdan g alakohdan säännös koskee tilintarkastajia niiden tilintarkastajan roolissa. Kyseistä alakohtaa vastaavanlainen säännös koskien tilintarkastajia on yleinen rahoituspalvelulainsäädännössä[1].

Tilintarkastajat ry:n esityksen mukaan Finanssivalvonnalle tulisi säätää sellaisia valvontavaltuuksia, joista ei säädetä EU:n vihreitä joukkolainoja koskevassa asetuksessa. Jos päädyttäisiin ottamaan huomioon Tilintarkastajat ry:n ehdotus, tarkoittaisi se kansallista lisäsääntelyä. Valtiovarainministeriö katsoo, että lausunnon näkemykset eivät anna aihetta muuttaa säädösehdotuksia.

[1] Kts. esim. esiteasetus ((EU) 2017/1129) 32 artiklan 1 kohdan c alakohta tai MiFiD-direktiivin ((EU) 2014/64) 69 artiklan 1 kohdan g alakohta.